

« el pols del CERAP »

premis arnau de palomar + assemblea de socis + muntanya + 3a Caminada de Resistència Riudoms

Premis Arnau de Palomar Augmenta la participació en les categories de fotografia i investigació REDACCIÓ

Divendres 22 d'abril van tenir lloc els actes de lliurament dels Premis Arnau de Palomar 2005 a la sala d'actes de la Casa de Cultura "Antoni Gaudí i Cornet", que anualment convoquen conjuntment la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Riudoms i el Centre d'Estudis Riudomencs Arnau de Palomar. L'actuació prèvia al lliurament fou a càrrec del Grup Teatral Planer [guanyadors del segon concurs de teatre amateur de les Terres de l'Ebre] amb l'obra "Paraules" basada en una dramatització de textos de l'escriptor francès André Guide. Posteriorment al lliurament de premis s'inaugurà l'exposició fotogràfica "Preocupacions"; a càrrec de Xavi Iglesia Ballesté [Premi Arnau de Palomar de Recull Fotogràfic 2004] a la sala d'exposicions del CERAP i l'exposició d'obres presentades en l'actual edició en la categoria de pintura a la sala d'exposicions

Montserrat Pallarès Serra obté el Premi Arnau de Palomar de Pintura 2005 [categoria promoció local] per l'obra "Bon succés". Foto: Jordi Ferré Piñol

de la Casa de Cultura "Antoni Gaudí i Cornet", que varen restar obertes al públic fins al 22 de maig. La lectura dels veredictes dels jurats qualificadors dels Premis Arnau de Palomar 2005 atorgaren el premi de narrativa breu [categoria absoluta] a Joan Torres Domènech per l'obra "Creus d'un temps", dotat amb 200€, que podreu llegir en aquest número de "lo foc"; i en categoria de promoció juvenil a Glòria Coll Domingo per l'obra "El ritme silencios del món", dotat també amb 200€. El premi de pintura en categoria absoluta, dotat amb 450€, fou per "Vaig..." de Martí Mateu Guijas, i per l'obra "Bon succés" de Montserrat Pallarès Serra en categoria de promoció local, que incloïa una dotació de 240€.

Alba Mariné Torrell, amb el projecte "Riudoms de boca terrosa" fou la guanyadora del Premi Arnau de Palomar 2005 en la categoria de recull fotogràfic, dotat amb 700€. El guardó més important del certamen, amb un premi en metàl·lic de 1000€, el Premi Arnau de Palomar d'Investigació va recaure sobre Pepi Farnós Cerezueta, Xavier Jiménez Llobera i Francesc Xavier Cabré Llauredó per l'obra "Projecte de recerca i conservació del patrimoni genètic agrícola de la vila de Riudoms".

El balanç més positiu dels premis és l'increment de la participació en les categories de fotografia i investigació. Entraren a concurs aquest any un total de 5 obres en la categoria de narrativa breu, 5 també en la de recull fotogràfic i investigació, més 17 autors i 26 obres en la categoria de pintura. »

Assemblea de socis Assemblea Ordinària de socis del CERAP FRANCESC XAVIER LÁZARO ALHAMBRA, secretari del CERAP.

El passat dia 29 d'abril de 2005 es va celebrar a la seu social del CERAP l'Assemblea General Ordinària de Socis de l'entitat, on a més de fer un repàs a la memòria d'activitats de l'any anterior i als comptes de l'associació de l'any 2004, es va presentar la programació d'activitats per l'any 2005 [entre les quals hi destaquen la Caminada Riudoms_La Mola_Riudoms, el nou disseny de "lo foc", els Premis Arnau de Palomar, l'organització del campionat local d'escacs i diferents exposicions, conferències, sortides...]. Igualment també es va aprovar el pressupost econòmic pel present exercici, el qual ascendeix als 37.185,00€ [IVA exclòs].

En aquesta assemblea també es va presentar als associats una proposta de reforma dels Estatuts de l'entitat, per tal d'adaptar-los a les noves necessitats del centre i a la nova realitat social. La proposta de reforma estatutària va ser aprovada per unanimitat, a l'igual que la proposta d'increment de quotes i l'establiment d'una nova modalitat de quota familiar. Finalment, es va aprovar per part dels socis de l'entitat la cessió del local del CERAP a dues noves entitats locals: el Club de Busseig NaturaSub i la Plataforma El Freixe, així com l'adhesió del CERAP al manifest fundacional de la Plataforma, que pretén dur a terme una defensa acurada del territori. »

Secció de Muntanya del CERAP Copa Catalana de Caminades de Resistència 2005

JOAN FRANCESC MESTRE MAS

Aquest segon trimestre de l'any s'ha endut el plat fort de la Copa Catalana de Caminades de Resistència 2005, després que al mes de març se celebrés la sisena edició de la Marxa dels Castells de la Segarra —vegeu “el pols del CERAP” a “lo floc” núm.177, pàgina 11—. El dissabte 2 d'abril era el Club Excursionista Arftjol qui es va encarregar de la següent prova de la Copa, va ser la 2a Marxa La Selva del Camp_Muntanyes de Prades, amb un total de 345 participants que van afrontar un itinerari de 66 km molt atractiu però dur, no només de distància i desnivell acumulat sinó també per les adverses condicions climatològiques que es van viure. La següent prova de la Copa Catalana va ser la 3a Caminada de Resistència Riudoms_la Mola_Riudoms organitzada per la Secció de Muntanya del CERAP i que va tenir lloc el 17 d'abril. Els seus 53,3 quilòmetres van aplegar el rècord de participants absolut de la prova. Malgrat el mal temps i la ventada infernal que va acompanyar bona part del recorregut, un total de 393 participants van sortir de la plaça de l'Església de Riudoms —vegeu planes 14 a 16—.

Els dies 7 i 8 de maig es va celebrar la 18a Marxa Romànica de Navàs organitzada pel Centre excursionista de Navàs, amb un total de 50 km que ressegueixen un cir-

cuit circular amb el propòsit d'enllaçar el màxim d'ermites romàniques de la zona. El 21 i 22 de maig va ser el torn de la 18a Marxa Gràcia_Montserrat organitzada per la UEC de Gràcia amb un total de 57 quilòmetres, i el 29 de maig el de la 30a Travessa del Montseny que organitza la Taula de Joves Comtal [Barcelona] amb un total de 45 km de recorregut. El cinc de juny, l'AEC de Reus va dur a terme la 9a Caminada Reus_Prades_Reus. El recorregut, de 55 km, enguany va comptar amb la participació riudomenca més elevada de la seva història. Quan es publiqui aquest article ja s'haurà celebrat la 15a Travessa Núria_Queralt que obre un espai de vacances fins al 3 de setembre amb l'edició de la 16a Travessa Montserrat_Reus organitzada per la Secció Excursionista del Club de Futbol Reddis de Reus. Per a més informació podeu consultar <http://www.feec.org>.»

La Secció de Muntanya del CERAP ocupa el sisè lloc de la classificació provisional de la Copa Catalana de Caminades de Resistència

JOAN FRANCESC MESTRE MAS

Després que l'any passat es quedés al lloc 14 de la classificació per equips, enguany sembla que la cosa pinta una mica millor i la secció de Muntanya del CERAP, quan som a la meitat de la Copa es disputa els primers llocs amb els grups excursionistes més grans de Catalunya. L'alta partici-

pació d'excursionistes federats a les marxes que s'han disputat prop de casa nostra com són la de La Selva del Camp_Muntanyes de Prades, Riudoms_la Mola_Riudoms i Reus_Prades_Reus ho han fet possible. Els membres de la secció Jordi Mestre i Marc Balañà són els únics que han participat en 6 i 5 de les set proves disputades fins ara. Cal recordar que Jordi Mestre va ser premiat en la passada edició per haver participat en les 14 caminades de la Copa 2004 i haver-les finalitzat amb èxit.»

Ascensió a la Pica d'Estats JOAN FRANCESC MESTRE MAS

Els dies 18 i 19 del passat mes de juny membres de la Secció de Muntanya del CERAP es desplaçaren fins a la Vall Ferrera per intentar fer l'ascensió a la Pica d'Estats [3143 m.], després que quinze dies abans una altra expedició hagués de desistir en l'intent. Tot i ser a finals de juny ens va sorprendre el munt de neu que hi quedava i el fet que la majoria dels llacs encara fossin glaçats. Així, doncs, la neu ens va acompanyar ja a partir del pla de la Socialma [2120 m.]. Després vam seguir la ruta normal passant per l'Estany d'Estats, el Port de Sotllo, les Crestes d'Estats, i el Pic Verdaguer [3125 m.] per coronar finalment la Pica d'Estats, cim culminant de Catalunya.»

Francesc Xavier Cabré Llauredó rep l'enhonorabona de l'Alcalde al ser guardonat amb el Premi Arnau de Palomar d'Investigació 2005. Foto: Josep M. Font Massó. Revista L'Om

Comença el tram més dur de la prova, acompanyats per una forta ventada. Foto: Joan Francesc Mestre Mas

3a Caminada de Resistència Riudoms_la Mola_Riudoms Caminar per caminar? Per què no?

JORDI JUANPERE ARTELLS

Tothom sap dels beneficis per la salut de caminar, d'exercitar el cos realitzant un esforç aeròbic, continu, d'exigència física moderada. Ara bé, algú pot pensar que aquesta pràctica deixa de ser saludable quan es porta a extrems com els de recórrer 53,3 km. El repte personal de superació passa a ser prioritat i deixa en segon terme el principi de caminar com la realització d'un esforç per benefici propi.

Sincerament, si algú ens demanés d'anar a la Mola de Colldejou a peu, a l'antiga, tal i com es feia abans, li diríem que no està massa bé del terrat o pensàriem que ens vol prendre el pèl.

Curiosament, el 17 d'abril passat, varen ser 393 persones les que van sortir a peu de Riudoms, per anar a la Mola de Colldejou. Però, per fer una mica de gana, primer pujaven al Castell d'Escornalbou, després al Portell del Peiró, i finalment a la Mola, i per rematar-ho, passaven pel racó de l'Areny, darrera de l'ermita de la Mare de Déu de la Roca.

La gent que participa en caminades de resistència d'aquest estil té molt clar que d'obligació no n'és cap, al contrari, els ve de gust provar-ho almenys una vegada. Segur que algú o altre a mig camí no riurà tant, però les ganes poden fer moure muntanyes o, si més

no, poden animar les cames a moure's per anar a aquella muntanya. Així, doncs, queda més que demostrat que és qüestió de força de voluntat i de tenir moltes ganes de gaudir de l'excursió, a banda de tenir un físic més o menys en forma, és clar.

Segons la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, anomenem caminada de resistència aquelles caminades que tenen un recorregut superior als 45 km. De fet, el privilegi de la caminada que el CERAP organitza és que forma part del calendari anual de caminades de resistència, fet que implica que acabar la prova atorgui punts tant als participants federats com als clubs als quals pertanyen. Tot va començar pels volts de principis d'any, quan tímidament ens anàvem reunint per començar a coordinar, prioritzar i repartir tasques. Semblava lluny, però el temps sempre t'acabava atrapant. Les tasques que abans es varen portar a terme van ser les de recórrer a la inestimable ajuda de patrocinadors i col·laboradors, entre els quals s'hi comptaven ajuntaments, empreses privades, entitats, etc.

El fred i la son es fan sentir a 2/4 de 7 del matí a les escales de la Plaça de l'Església. Foto: Josep M. Cruset Domènech

Cap al febrer ja tenim certes coses clares: caps de control, situació dels avituallaments, rectificacions respecte a anys anteriors — motivades per necessitats mateixes de l'organització, així com per comentaris i peticions dels participants, ja que en últim terme la caminada sense caminaires no tindria cap sentit—. Ens posàvem a treballar cada cop amb més il·lusió. Això no treia que les ganes de passar una bona estona generalment després de sopar, fessin que certes reunions es convertis-

sin en moments d'esbarjo i de fer unes cleques. Ara bé, una de les coses més importants va ser el moviment i la implicació dels socis, per una causa comuna, que repercutiria en un benefici tant mediàtic com econòmic per a l'entitat, per ajudar a continuar fomentant l'esperit de la passió per la muntanya com a lloc de retrobament personal, d'amistat, d'alliberament, de respecte pels companys i l'entorn, principis bàsics i fonamentals de tota persona que es defineixi com un amant de la muntanya.

S'acostava el gran dia. S'havien fet visites a potencials col·laboradors, reunions amb patrocinadors, amb l'Ajuntament de Riudoms, visites a la resta d'ajuntaments per on transcorreria la caminada, i molts altres contactes.

Ja s'havia obert el període d'inscripció. Com sempre, va començar molt tranquil, potser massa, però l'experiència ens deia que tothom aniria tard. Sembla ser que la gent esperava el dilluns abans de la caminada per poder veure la previsió del temps i decidir si finalment s'hi apuntaria o no l'endemà mateix. Com de fet, semblava la cosa una mica freda, però de cop ens vàrem trobar el dia de la caminada amb 414 inscripcions, incloent-hi les d'última hora, a la plaça mateix.

Un dels moments més agraïts va ser quan es va convocar a persones voluntàries pel dia de la reunió general de la caminada, a la qual van assistir més persones de les que comptàvem. Tornàvem a posar de manifest la importància d'esdeveniments d'aquesta entitat per la mobilització de la gent del CERAP, de Riudoms, i fins i tot de pobles dels voltants de Riudoms.

Dissabte 16 de març. Marcar el circuit, repartir les vitualles dels controls, taules, cadires, l'Ajuntament ja ens havia muntat els estands, i el corrent elèctric a la plaça. Sembla ser que l'endemà faria vent. Tothom tenia l'esperança que s'aturaria, però hauríem d'esperar.

El gran dia havia arribat. Algú de l'organització va convocar la majo-

ria dels voluntaris a les 4 de la matinada. La gent anava degotant a la plaça, amb més son que altra cosa. La nostra cursa particular havia començat unes hores abans de donar la sortida. Com era d'esperar, el vent —un participant molest que sabíem que podria venir— va fer acte de presència i no ens va deixar muntar la pancarta de la Caminada a la façana de l'església.

Es notava cert nerviosisme, tothom volia fer molt bé la tasca que se li havia assignat. Cap a dos quarts de 6 començaven a arribar els primers participants a recollir el dorsal i la bossa de record. Inevitablement s'anava sentint cada cop més la remor de la gent que arribava a la plaça: companys de caminades, amics, coneguts,...

I per fi, després de deixar lligada la relació de tots els participants que emprendrien la sortida, es van donar les últimes instruccions i es va xiular el tret de sortida a dos quarts de 7 del matí. Com cada any, i per evitar problemes en l'encreuament de la carretera de Vinyols, es va neutralitzar la sortida per part de la Guàrdia Urbana, que amb el vehicle i les sirenes controlaven els més accelerats. A la rotonda es donava la sortida de la caminada. Gent corrent, altres caminant a ritme ràpid, fruit del mateix neguit que es transmetia entre participants, però el més important eren les ganes de passar-s'ho bé.

El vent seria l'acompanyant inseparable de cada participant: a uns els tiraria a terra en passar per dalt de la Mola, i a d'altres els

impediria avançar entre els aerogeneradors. Tanmateix, el que sí li vam agrair al vent va ser la vista sobre el camp de Tarragona que se'ns oferia des de qualsevol dels punts enlairats per on caminàvem. Tot funcionava segons que havíem previst. A part del fort vent que cada cop semblava que bufés amb més fúria, la gent s'ho estava passant pipa, i als voluntaris de l'organització que estàvem assistint tant bé com podíem, ens reconfortava veure els ànims dels participants. Tot però, se succeïa més ràpidament del que esperàvem: la marxa ja funcionava, tots els controls s'anaven obrint gradualment i els participants devoraven els quilòmetres. Alguns participants anaven corrent perquè els agrada córrer per la muntanya com a repte personal, per saber si són capaços d'acabar la cursa en un temps determinat. En canvi, hi havia altra gent que anava més a poc a poc, gaudint de cada racó de terme per on caminava, sense que el factor temps fos prioritat, simplement desitjant acabar la marxa el més sencers possible. La resta de gent anava a cavall dels dos grups: a les pujades caminaven i a les baixades es deixaven anar —per estirar les cames, segons ens varen explicar—. La qüestió és que té tant de mèrit aquells que van fer tot el recorregut corrent i que per tant tenen unes condicions físiques envejables, com aquells que la van fer caminant al seu ritme i invertint moltes hores en acabar el recorregut, amb el desgast mental que això representà.

Inevitablement, alguns partici-

pants havien de parar i desistir de la seva intenció de realitzar tot el recorregut: estrebades musculars, cansament, fatiga, algun que altre cop per caigudes degudes al vent, al terreny, etc. A aquestes persones se les va atendre tan bé com es va poder. Com a consol, ara que ja saben quin peu calça

Al control de Mare de Déu de la Roca el cansament i la necessitat d'omplir el dipòsit són evidents. Foto: Joan Francesc Mestre Mas

aquest circuit i com n'és de dur, a aquests participants sempre els quedarà l'oportunitat de tornar-ho a intentar l'any vinent en la propera edició.

Un altre fet remarcable es donà a Montbrió. Enguany, i com a cireta del pastís, al control els participants trobaven una bicicleta de cycling. Alguns participants es van animar a pedalejar una estona i tot! I per riure encara més, deien que els relaxava les cames... la gent s'ho passava d'allò més bé. El degoteig de participants a la línia d'arribada es va acabar quan van arribar les persones que escombraven la caminada —diem escombrar pel fet de tancar la caminada, i netejar qualsevol cinta

Uns riudomencs/ques ben eixerits/des posen per la càmera. Foto: Josep M. Cruset Domènech

de marcar el recorregut que s'havia col·locat el dissabte—. De fet, aquest és un dels punts dels quals n'estem més orgullosos, del respecte per l'entorn que intentem difondre, i per la delicadesa com el tractem.

Per part de l'organització, una vegada arribats tots el participants, ens va quedar recollir-ho tot i tornar a posar ordre. La caminada s'havia acabat. Estàvem més que contents, eufòrics, potser perquè finalment podíem alliberar la tensió de tot el dia —i de molts dies enrere—, el neguit que comporta estar pendent de l'organització. Tan sols desitjàvem anar cap a casa i descansar, que ens ho mereixíem.

Havíem assolit el nostre repte col·lectiu, i la germanor entre els membres de l'organització va fer que l'esdeveniment quedés en la ment de tothom, participants i voluntaris.

»El participant que va anar més ràpid va estar 4 hores i 53 minuts mentre que els participants més lents van tardar 12 hores i 53 minuts. És a dir, que van traspasar la meta 8 hores després d'arribar el primer participant. Sembla dur, però aquestes persones van caminar en grups diferents, parlant amb gent diversa i descansar en els controls per tal de recuperar forces i poder acabar el repte personal amb èxit.

»El nombre de riudomenys que varen participar va ser de 39.

»Les empreses patrocinadores i col·laboradores varen ser 28.

»I, per últim, el nombre de persones que varen fer possible la caminada i que el decurs de la prova anés tan o més bé del que s'esperava va ser de 64.»

Exposicions Dos fotògrafs novells exposen al CERAP REDACCIÓ

L'autor local Jordi Gil Dolcet va ser el primer dels fotògrafs novells a exposar al CERAP. Amb el títol "Les nostres contrades" Gil ens va mostrar algunes de les seves fotografies fetes prop de casa nostra i en diferents escenaris, bàsicament paisatgístiques. L'exposició va romandre oberta al públic des del 29 de març i fins al 15 d'abril.

Manel Armengol i Vicente, nebot d'un dels fotògrafs tarragonins amb més prestigi a nivell internacional, resideix a la veïna ciutat de Reus. La mostra de 25 fotografies que ens va presentar amb el títol "Paisatge i personal" recollien dues temàtiques prou diferenciades, com el seu propi nom indica. L'exposició va ser visitada del 23 de maig al 12 de juny per un nombre públic. La inauguració, que va tenir lloc el divendres 27 de maig, va comptar amb l'oncle del Manel, Josep M. Armengol, qui va dedicar els seus millors desigs al jove artista per tal que aquesta fos la primera d'un seguit d'exposicions exitoses.»

Cultura Popular Tradicions a mitges tintes REDACCIÓ

El dissabte 9 d'abril va tenir lloc la tradicional Calçotada Popular, que des de fa 5 anys la Colla de Diablers de Riudoms ha vingut organitzant, comptant darrerament amb la lloable col·laboració del Casal Popular La Calderera. Al igual que en les darreres edicions, la calçotada va fer-se al Camp de Futbol Vell, amb l'assistència d'unes 50 persones, complementant-se amb un torneig de "futbitu", música i xerinxola. Al vespre, i amb el lema "l'últim sopar al Formes", es va tancar la festa. L'organització va trobar a faltar el suport popular i social. Un fet semblant va succeir també el dijous 23 de juny en motiu de la celebració de la Diada Nacional de Catalunya, la nit de Sant Joan. L'intent per consolidar l'acte de recollida de la flama del Canigó, la hissada de la senyera, la lectura del manifest, la preparació d'una foguera comunitària i el seguiment de la flama per tal d'encendre la resta de fogueres riudomenques, honestament, fou un fracàs. Únicament el Casal Popular La Calderera va dur a terme el seu propòsit, organitzant un sopar popular i posterior concert a la Plaça de l'Om.

Aprofitem aquest espai per reproduir el manifest "Els símbols de la flama", d'Òmnium Cultural i signat per Vicenç Villatoro, en motiu de la diada, desitjant que ens faci reflexionar en tot plegat: *"Hi ha moltes maneres de definir un país. Es pot dibuixar en un mapa, amb un color diferenciat. Es pot definir en una Constitució o en un ordenament jurídic. Per a molts, la definició del propi país té a veure amb la comunitat de llengua i d'arrels. Josep Pla ho va dir d'una manera especialment brillant: el meu país és allà on quan saludo dient bon dia em responen amb un bon dia. Però un país és o pot ser moltes més coses. També pot ser una manera de celebrar. Una manera de recordar. Una determinada forma d'esperança.*

Abans del migdia arriben ja els primers participants. Foto: Jordi Ferré Piñol

Com a dades d'interès, es poden recalcar les següents:

»De les 393 persones que varen emprendre la sortida, 367 van completar el recorregut, i d'aquests participants, 247 eren federats i, per tant, puntuaven pel campionat català. La resta, era gent de Riudoms i de pobles veïns, que els atreïa la caminada.

Avui rebem aquí la flama que ve del Canigó i amb això estem també definint un país. Perquè aquesta rebuda, aquesta davallada, aquesta festa, recullen molts símbols i moltes significacions. La flama ve del Canigó, i ens parla per tant d'arrels i mites, del bressol d'una manera de veure el món, d'una muntanya màgica que ens diu que el país del que parlem ve de lluny, s'endinsa en la història. Però quan la flama ve del Canigó i arriba, posem per cas, a Riudoms, travessa unes ratlles dibuixades als mapes oficials, unes fronteres tatuades per la força a la pell d'un territori. I el fet de travessar-les, de fer com si no hi fossin, és també una manera de definir un país: una manera de revoltar-se contra les ratlles que volen ser impermeables i que esquarteren una realitat lingüística i política que ve de segles i que vol tenir segles per davant. I la flama ens baixa el dia de Sant Joan, potser per recordar-nos que un país també és una festa compartida, una tradició revisitada i reinventada en cada present. Sant Joan és festa a tots els Països Catalans i no pas perquè surti pintada en vermell als calendaris, sinó perquè tothom la sap com a festa, tothom l'ha omplert de significació, és a dir, d'identitat. Els llocs, els camins, els dies, d'aquesta arribada de la flama són els símbols d'una realitat, són també la manera de definir un país. Però hi ha en aquesta benvinguda un símbol central: la flama en ella mateixa, el foc. De sempre, arreu, el foc ha estat el símbol de la vida. La flama és encesa o apagada, de la mateixa manera que els homes i les dones i els pobles són vius o són morts. La flama ha estat associada de sempre amb l'esperit de la vida. Baixar la flama i rebre-la és la manera de dir que som vius, que tots aquests altres símbols que ens marquen els dies i les hores i els llocs i els trajectes valen encara avui i es projecten cap a demà. Mantenir la flama encesa és, en aquest cas, a la vegada, una acció i una metàfora òbvia, que tothom entén, que tothom pot fer seva. Baixar la flama és

admirar-se del miracle de la vida, però és també exhibir amb orgull i tenacitat la voluntat de mantenir-la. Que per molts anys baixi ben encesa aquesta flama del Canigó. Que mai no s'apagui. »

Cursos S'ajornen dos cursos novedosos sobre temàtiques prou diverses REDACCIÓ

Després de 6 mesos de classes, relacions molt intenses entre alumnes i professora, i nombroses anècdotes per recordar, finalitza el 3er i fa una pausa fins a la tardor el 4rt Curs d'Iniciació a la Dansa del Ventre. Han pres part aquesta temporada en els cursos 8 noves alumnes, 4 en cadascun. Són fins ara ja 3 anys consecutius durant els quals Macarena González, professora/ballerina de dansa oriental egípcia, ha ampliat el ventall d'oferta en formació al centre.

Fruit d'aquesta voluntat d'innovació vàrem creure oportú d'incorporar també un Curs Intensiu de Clown el dissabte 12 de maig de 4 a 8 del vespre, tot i que vàrem haver-lo de suspendre fins a disposar d'un mínim de 8 alumnes inscrits. Aquest curs de clown pretén explorar el pallaso que tots portem a dintre, partint de la personalitat que cadascú duu amb si mateix: aparença, moviments, gestos, particularitats, veu, imaginació, humor, bogeria interior, sensibilitat, ritme...

L'altra proposta que vàrem haver d'ajornar fou el Curs d'Agricultura Ecològica d'Autoconsum, previst pels dies 14 i 15 de maig, degut també a l'escassa inscripció de participants. Tenim prevista una nova convocatòria del curs, que anirà a càrrec de Francesc Xavier Cabré Llauredó [pagès ecològic], de cara a la tardor. El curs busca donar les eines bàsiques, tant teòriques com pràctiques, per planificar una finca amb tècniques ecològiques. Els interessats en una nova convocatòria de qualsevol d'aquests tres cursos poden posar-se en contacte amb l'oficina del centre de 6 a 9 del vespre de dilluns a divendres. »

Escacs Fluixos resultats de l'equip riudomenc als primers tornejos estiuencs JORDI FERRÉ PIÑOL

Lluís M. Perpinyà guanya una nova edició de l'Obert Territorial de Tarragona al imposar-se a la darrera ronda, jugada a Valls, davant Xavier Solé. Foto: Jordi Ferré Piñol

Un total de 4 jugadors de la Secció d'Escacs del CERAP van prendre part enguany en la vintena edició de l'Obert Territorial de Tarragona "Memorial Josep M. Calbet". La competició es va disputar els dissabtes 16, 23 i 30 d'abril, 7, 14, 21 i 28 de maig i 4 juny a les seus de Constantí, Gandesa, Salou, l'Ampolla i Valls. La inscripció va ser de 56 jugadors al grup A i 109 al grup B. En aquest grup B Cristian López Jansà [elo fce 1805] i Jordi Massó Sala [elo fce 1715] acabaren el torneig amb 4.0 punts [posicions 35 i 48], mentre Genís Barenys Rovira [elo fce 1705] i Jordi Ferré Piñol [elo fce 1935, al grup A] es quedaren amb 3.0 i 2.5 punts [posicions 52 i 43], respectivament.

Alguns dels típics tornejos estiuencs s'han celebrat ja durant aquest darrer mes, on la presència riudomenca fou força minsa i poc destacada. Jordi Ferré Piñol finalitzà amb 4.0 punts [posició 64] el 3er Open Internacional Vila de Santa Coloma de Queralt, que juntament amb David Carbonell Iracheta [elo fce 1995] acabaren amb 4.5 punts el 15è Torneig d'Escacs Ciutat de Reus [posicions 43 i 44]. »

En fase d'estudi un curs de perfeccionament als escacs

JORDI FERRÉ PIÑOL

Actualment estem en fase d'estudi de cara a poder realitzar la propera tardor un curs de perfeccionament als escacs per jugadors amb una base pràctica mínima i fins a 2200 d'elo, que aniria probablement a càrrec del MC Manel Martínez Peña [elo fce 2335]. Podran participar en el curs solament els jugadors federats del centre i els participants d'edicions anteriors del Campionat Local d'Escacs "Memorial Enric Cardona", així com també els antics membres de la Secció d'Escacs del CERAP. Esperem poder donar-vos més informació al respecte a tots els interessats ben aviat. »

Membres de la Xarxa Agroecològica celebren el 6è plenari a Riudoms per debatre els criteris a transmetre. Foto: Francesc Xavier Cabré Llauradó.

Ciències Naturals 6è Plenari de la Xarxa Agroecològica de Catalunya

FRANCESC XAVIER CABRÉ
LLAURADÓ

El passat dissabte 11 de juny va tenir lloc a la seu social del CERAP el 6è Plenari de la Xarxa Agroecològica de Catalunya. La proposta del plenari a Riudoms va arribar dels mateixos col·lectius que la formen [pagesos, oenagés, cooperatives de consum, i dife-

rents i diversificats moviments socials de tots els Països Catalans], tot seguint els seus principis de construir Xarxa amb consens. En la 22a edició de la Fira de la Terra, 20/04/2002, va tenir lloc una xerrada per part de membres de l'Assemblea de Pagesos de Catalunya. Quan va finalitzar, de manera informal i espontània i d'acord amb les inquietuds dels assistents, vàrem quedar per dinar, conèixer-nos i començar a parlar de què podríem fer plegats davant de l'imponent model agroalimentari i ecològic que creix dia a dia, tot seguint les mateixes pautes del model d'agricultura química que sustenta greus problemes de desequilibri ambiental, social, cultural i econòmic. Així, doncs, després d'aquesta trobada i d'altres a Can Masdeu, Balaguer, Mataró i Lleida s'ha anat teixint la necessitat d'assumir i aplicar els objectius que planteja l'agroecologia. A partir d'aquest treball diari i local s'han anat constituint les diferents comissions: Formació [s'encarrega de difondre i apropar els conceptes a les diferents realitats locals i de potenciar vincles en el món universitari, un món una mica allunyat de la realitat del camp, ja que aposten per les inversions de les multinacionals], Campanyes globals i locals [és en aquesta comissió on es crea la Plataforma Transgènics Fora! amb esperit d'accions no violentes i constructives], Relació productors-consumidors [amb l'objectiu d'aproximar i interrelacionar les necessitats de planificació del pagès amb les necessitats directes dels consumidors per tal de reduir el nombre d'intermediaris que tant de mal han fet a la pagesia] i, finalment, la Comissió de relacions internacionals [que s'encarrega d'apropar les problemàtiques i lluites del món rural i urbà dins del món globalitzat]. En la trobada de Riudoms, celebrada a la seu social del CERAP i la Casa de Cultura "Antoni Gaudí i Cornet", en primer lloc es va fer una presentació de tots els grups assistents, una dinàmica d'autoreflexió —qui som i cap on anem?— i una exposició de les

diferents comissions, les quals són totalment independents. Després vàrem dinar i durant tota la tarda hi va haver temps per debatre sobre els criteris agroecològics que volem transmetre. Tota aquesta informació ben endreçada i contrastada ens serviria per tirar endavant una pàgina web. Finalment, es va acordar de realitzar novament el plenari a Riudoms durant el mes d'octubre o novembre d'enguany. D'aquesta manera podríem aprofitar les estructures socials del poble per promoure una Fira Rural. Així, doncs, salut i visca l'agroecologia! »